

Local Management Strategies to Promote Creative Tourism in Loei Province

Boonpeng Sittivongsa^{1*} and Sompong Suwannaphuma²

¹Northeastern University, Thailand

²Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

*Corresponding author. E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study local management strategies to promote creative tourism, 2) to study the factors of local management strategies to promote creative tourism, and 3) to study guidelines for developing local management strategies to Promote creative tourism in Loei Province. This study is mixed methods research. Sample groups include: People who are eligible to vote in Loei Province, totaling 400 people, a group of people providing information from the group Government officials and local government officials, totaling 10 people, tools used in the research Including questionnaires and interviews. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, multiple regression analysis and descriptive analysis. The results of the research found that: 1) Local management strategies to promote creative tourism in Loei Province. Overall, it was at a moderate level. 2) Factors affecting local management strategies to promote creative tourism in Loei Province significantly includes the public relations aspect of operations. Implementation and evaluation in terms of leadership and participation, respectively. And (3) strategies should be created to promote accommodations that provide tourists and promote activities that can attract participatory tourism. By creating knowledge and understanding about participatory cultural tourism from public relations through media such as radio, brochures, and advertisements in a complete manner. Problems are also solved by collaborating with communities and allowing government agencies to promote tourism as well as providing units. Local events promote public relations through network partners seriously arrange staff to provide coordination services. By paying attention and to the needs of tourists in various coordination services and giving advice from government agencies seriously.

Keywords: Local Management, Promotion, Creative Tourism

กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในจังหวัดเลย

บุญเพ็ง สิทธิวงษา^{1*} และ สมปอง สุวรรณงูมา²

¹มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

²มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: boonpeng.sit@neu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 2) ศึกษาปัจจัยกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และ 3) ศึกษาแนวทางพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดเลย จำนวน 400 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่ม เจ้าหน้าที่รัฐและเจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณ และการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงาน ด้านการนำไปปฏิบัติและการประเมินผล ด้านภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม ตามลำดับ และ 3) ควรมีการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมที่พักให้นักท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมที่สามารถดึงดูดด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมจากประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ เช่น วิทยุ แผ่นพับ โฆษณา อย่างครบวงจร ทั้งนี้แก้ไขปัญหาโดยร่วมมือกับชุมชนและให้หน่วยงานรัฐเข้ามาส่งเสริมในการท่องเที่ยวพร้อมทั้งให้หน่วยงานท้องถิ่นส่งเสริมประชาสัมพันธ์ผ่านภาคีเครือข่าย จัดเจ้าหน้าที่ให้บริการประสานงานอย่างจริงจัง โดยการให้ความเอาใจใส่และความต้องการของนักท่องเที่ยวในการบริการประสานงานด้านต่างๆ ให้คำแนะนำจากหน่วยภาครัฐอย่างจริงจัง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการท้องถิ่น, ส่งเสริม, การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญในทางการเมืองการปกครองของชุมชนต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่มีการปกครองระบบประชาธิปไตย ซึ่งกล่าวในทางทฤษฎีและแนวความคิดทางปกครองจะเห็นได้ว่ารัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการบริหารการปกครองของรัฐนั้น มีภาระหน้าที่อย่างมากมาในการบริหารประเทศให้ประชาชน ได้รับความสุขความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตและดูแลความมั่นคงของชาติทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่รัฐบาลจะต้องกำกับดูแลและจัดทำบริการให้กับประชาชนได้ทั่วถึงทุกชุมชนของประเทศ (โกวิทย์ พวงงาม, 2559) เพราะทั้งนี้อาจจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการดำเนินงานที่อาจจะไม่สนองต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ รวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ ตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินงานให้ทั่วถึง เมื่อเป็นเช่นนี้การลดภาระของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อการสนองต่อความต้องการของชุมชน เพื่อเกิดความสะดวก รวดเร็ว และตรงกับ

จุดประสงค์ของชุมชนนั้นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมของการบริหารในชุมชนอย่างยั่งยืน และมีความมั่นคง (ชาญชัย แสวงศักดิ์, 2562)

จากอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างต้น พบว่าสิ่งที่มีความสำคัญและมีส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น คือการสร้างรายได้ให้กับประชาชนและพึ่งพาตนเองได้และอำนาจหน้าที่ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยว, 2560) แต่เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาลและมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องและเกิดเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลายหน่วยงานของไทยกำลังให้ความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่พัฒนาต่อยอดจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งยังเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนและส่งเสริมการผลิตสินค้าท้องถิ่นสู่ตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และอีกทั้งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ยังบอกถึงการรับรู้ในความเชื่อและวัฒนธรรม ประเพณี เป็นต้น อีกทั้งความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ของประเทศไทย (ณัฐพัชร มณีโรจน์, 2560)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีคุณลักษณะเฉพาะ 6 ประการ คือ 1) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เพิ่มทักษะให้กับนักท่องเที่ยว 2) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีสินค้าหลักคือทักษะและประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว 3) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนจากการขายทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จับต้องได้สู่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จับต้องไม่ได้ 4) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนจากสินค้าเป็นวัฒนธรรมระดับสูงไปสู่สินค้าที่เป็นวัฒนธรรมประจำวัน 5) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสถึงวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง 6) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ต้องมีความโดดเด่นแตกต่างกันด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (Richards, 2010a) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาด้านการท่องเที่ยวตามแนวชายแดนจังหวัดเลยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าปัญหาด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดเลย คือ (1) ยังไม่มีแนวทางการอนุรักษ์การท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม (2) การจัดการท่องเที่ยวยังไม่เป็นระบบ (3) ยังไม่มีรูปแบบการท่องเที่ยว รวมทั้งสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว (4) ขาดแนวทางการอนุรักษ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ทำให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และมีผลเสียต่อการบริหารจัดการที่ระบบการบริการอย่างชัดเจน (หนึ่งหทัย ขอมผลกลาง และ กันตภณ แก้วสง่า, 2558) และทั้งนี้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม หรือกระแสความนิยมการใช้ชีวิต หากมองพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันนักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมทำอะไรรวดเร็วไม่ต้องการอะไรที่ซับซ้อน เนื่องจากปัจจุบันมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในชีวิตประจำวันทำให้เกิดประสิทธิผลอย่างมาก (บุญเพ็ง สิทธิวงษา, 2566)

จากปัญหาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข โดยต้องอาศัยกลยุทธ์และปัจจัยหลายๆ ด้าน อีกทั้งแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การแก้ไขปัญหา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย เพื่อศึกษากลยุทธ์ การบริหารจัดการ ศักยภาพ บทบาทหน้าที่ ปัญหาและอุปสรรค พร้อมแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวร่วมกันกับภาคีเครือข่าย อันเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นและสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องรอคอยความช่วยเหลือจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้วิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดเลย จำนวน 506,768 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (ข้อมูลจาก สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเลย ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดเลย จำนวน 506,768 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วน ครอบคลุมและคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดเลย จำนวน 400 คน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยการสัมภาษณ์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พิจารณาจากความสามารถในการให้ความรู้ และประสบการณ์ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 10 คน ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม (การวิจัยเชิงปริมาณ)

ส่วนประกอบของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

การสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม (2) กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย นำเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ (3) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้อง และ

(4) ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขและผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ จำนวน 40 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ที่ระกบความเชื่อมั่น 0.86 โดยใช้วิธีของ Cronbach จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

2.2 แบบสัมภาษณ์ (การวิจัยเชิงคุณภาพ)

แบบสัมภาษณ์ออกเป็น 1 ส่วน ดังนี้ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อใช้สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เสริมการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อต้องการให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ใช้สำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

การสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย (2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และขอคำแนะนำจากที่ปรึกษาเพื่อความสมบูรณ์ในประเด็นและเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น (3) พัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริงที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป และ (4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนา และปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัยซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอน และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ผู้ช่วยวิจัย

2) การขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3) ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดเลย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

4) แจกจ่าย และเก็บแบบสอบถามจากประชากร กลุ่มตัวอย่าง

5) รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย ในลักษณะการวิจัยเอกสาร ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขออนุญาตกลุ่มเป้าหมาย ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่มพูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการ วิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล

2) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล

3) การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และ จำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียน เป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

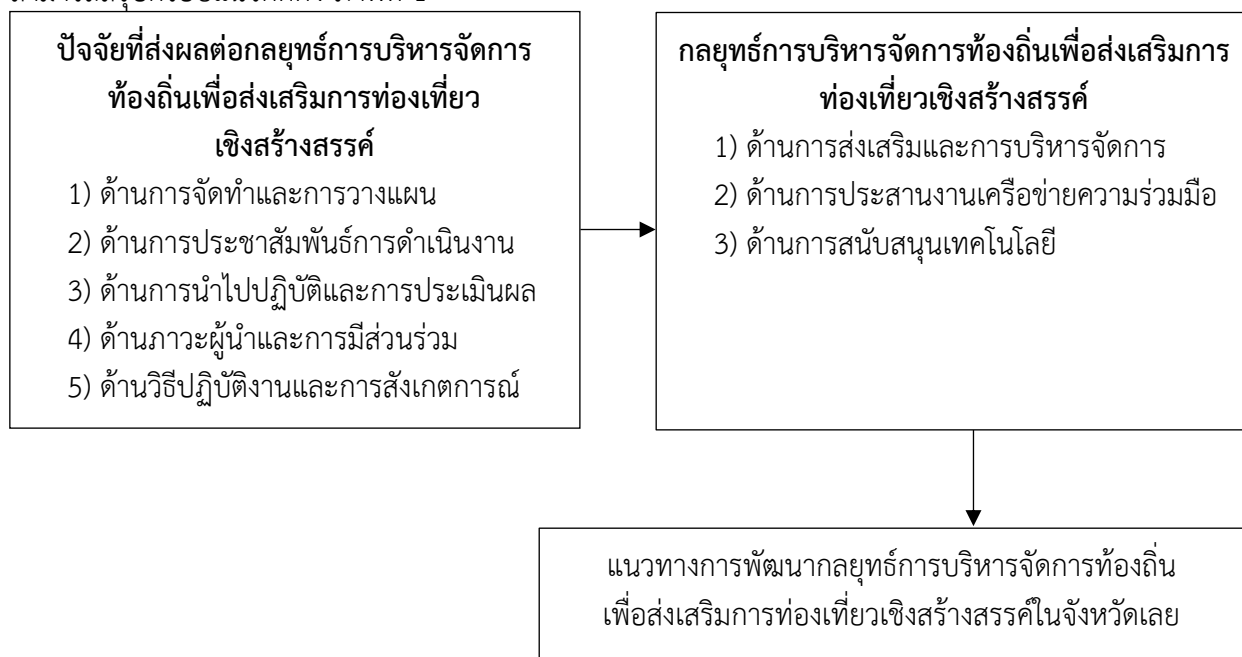
1) การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการ พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

2) วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มาเป็นกรอบ แนวคิดในแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

3) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความ และการตีความ และ นำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย สามารถสรุปกรอบแนวคิดดัง ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. การพัฒนาการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย สามารถสรุปดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการส่งเสริมและการบริหารจัดการ	3.07	0.19	ปานกลาง
ด้านการประสานงานเครือข่ายความร่วมมือ	3.02	0.67	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนเทคโนโลยี	3.10	0.36	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$ S.D. = 0.38) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการสนับสนุนเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.10$ S.D. = 0.36) ด้านการส่งเสริมและการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.07$ S.D. = 0.19) และด้านการประสานงานเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{X} = 3.02$ S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย สามารถสรุปดังตารางที่ 2 และ 3 ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดทำและการวางแผน	2.83	0.66	ปานกลาง
ด้านการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน	2.96	0.43	ปานกลาง
การนำเข้าไปปฏิบัติและการประเมินผล	3.17	0.46	ปานกลาง
ด้านภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม	3.05	0.32	ปานกลาง
ด้านวิธีปฏิบัติงานและการสังเกตการณ์	2.99	0.34	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.05	0.46	ปานกลาง

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัด
เลย

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.661	.096		6.868	.000*	.472	.850
ด้านการจัดทำและการ วางแผน (X ₁)	.200	.171	.386	1.171	.242	-.136	.535
ด้านการประชาสัมพันธ์การ ดำเนินงาน (X ₂)	.337	.032	.420	10.650	.000*	.275	.399
การนำไปปฏิบัติและ การประเมินผล (X ₃)	.103	.018	.441	5.683	.000*	.067	.138
ด้านภาวะผู้นำและการมี ส่วนร่วม (X ₄)	.067	.025	.178	2.720	.007*	.019	.115
ด้านวิธปฏิบัติงานและการ สังเกตการณ์ (X ₅)	.047	.170	.090	.274	.784	-.288	.382

SE_{est} = ±.07643 R = .898; R²= .806; Adj. R² =.803; F = 271.526; p-value =0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน (X2) ด้านการนำไปปฏิบัติและการประเมินผล (X3) ด้านภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม (X4) ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .337 .103. และ .067 ตามลำดับ และปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ได้แก่ ด้านการจัดทำและการวางแผน (X1) และ ด้านวิธีปฏิบัติงานและสังเกตการณ์ (X5) ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ได้ ร้อยละ 80.3

3. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย สามารถสรุปได้ดังนี้

พบว่า ควรมีการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมที่พิกให้นักท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมที่สามารถดึงดูดด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมจากประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ เช่น วิทยุ แผ่นพับ โฆษณา อย่างครบวงจร ทั้งมีแก้ไขปัญหโดยร่วมมือกับชุมชนและให้หน่วยงานรัฐเข้ามาส่งเสริมในการท่องเที่ยวพร้อมทั้งให้หน่วยงานท้องถิ่นส่งเสริมประชาสัมพันธ์ผ่านภาคีเครือข่าย จัดเจ้าหน้าที่ให้บริการประสานงานอย่างจริงจัง โดยการให้ความเอาใจใส่และความต้องการของนักท่องเที่ยวในการบริการประสานงานด้านต่างๆ ให้คำแนะนำจากหน่วยภาครัฐอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการของหน่วยงานท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ทั้งจะต้องวิเคราะห์ปัญหาและนำไปปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วนในแต่ละด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชธมน วงศ์คำ ชาตรี, ไกรพิรพรรณ, เวธกา มณีเนตร (2561) รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนบ้านดอนบม ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุมชนมีความต้องการและยินดีเปิดชุมชนเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวและชุมชนมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวหลากหลาย (2) รูปแบบการท่องเที่ยวจากด้วยการค้นหาจัดการจัดการท่องเที่ยวชุมชน การบริการ การจัดอาหารที่พักการรองรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาและการศึกษาดูงาน (4) การเปิดชุมชนรองรับนักท่องเที่ยวจริง ไม่ว่าจะเป็นการต้อนรับ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว และอาหาร ตลอดจนสถานที่พร้อมการรับประเมินจากนักท่องเที่ยวในระดับดีมาก พร้อมข้อเสนอแนะในการจัดท่องเที่ยวเพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดต่อไป แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเพ็ญ สิทธิวงษา, อาทิตย์ แสงเฉวก, กนกอร บุญมี (2565) การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เหล่านี้ยังไม่เข้าถึงกระบวนการบทบาทเท่าที่ควร และยังไม่ตอบโจทก์ในการแก้ไขปัญหาเท่าที่ควร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน ด้านการนำไปปฏิบัติและการประเมินผล และด้าน

ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม และไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ได้แก่ ด้านการจัดทำและการวางแผน และด้านวิธีปฏิบัติงานและสังเกตการณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน การนำไปปฏิบัติและการประเมินผล และภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างมาก แต่การจัดทำและการวางแผนและวิธีปฏิบัติงานและสังเกตการณ์ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาติชาย อ้วนเสมอ, ธีรฐชาพัฒน์ ยุกตานนท์ (2566) การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดนครพนมและมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดนครพนมและมุกดาหาร ตัวแปรต้น โดยรวมทุกด้านพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดนครพนมและมุกดาหาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.05$ S.D.=0.36) และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีบุญ จันทรวงศ์, ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์ (2564) ปัจจัยการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเส้นทางวัฒนธรรมกรณีศึกษา ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเมืองเก่าริมแม่น้ำเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ทูทางวัฒนธรรมมีความสอดคล้องและเอื้อให้สามารถให้เกิดกระบวนการที่ดำเนินให้เกิดการพัฒนา โดยสามารถใช้ปัจจัยภายในชุมชนนำเสนอและยกระดับให้เกิดการสร้างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวชาวไทย 2) การมีส่วนร่วมในชุมชนมีการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เนื่องจากการจัดงานดำเนินการโดยกลุ่มแกนนำเป็นส่วนมาก ทำให้สมาชิกในชุมชนส่วนหนึ่งมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมในระดับน้อย ทางด้านศักยภาพของชุมชนมีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยในระดับที่ดีทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและชุมชน

แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย พบว่า ควรมีการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมที่พิกัดให้นักท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรมที่สามารถดึงดูดด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมจากประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ เช่น วิทยุ แผ่นพับ โฆษณา อย่างครบวงจร ซึ่งมีแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยร่วมมือกับชุมชนและให้หน่วยงานรัฐเข้ามาส่งเสริมในการท่องเที่ยวพร้อมทั้งให้หน่วยงานท้องถิ่นส่งเสริมประชาสัมพันธ์ผ่านภาคีเครือข่ายจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการประสานงานอย่างจริงจัง โดยการให้ความเอาใจใส่และความต้องการของนักท่องเที่ยวในการบริการประสานงานด้านต่างๆ ให้คำแนะนำจากหน่วยภาครัฐอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะณัฐ คล้ายเดือน (2559) แนวทางการใช้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน ตำบลบ่อสวก อำเภอเมืองจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า จำเป็นต้องมีการอนุรักษ์มรดกทั้งทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติการจัดการองค์ความรู้การพัฒนาภูมิปัญญา กลุ่มภูมิปัญญา การประชาสัมพันธ์และการตลาด การพัฒนาอาหารท้องถิ่นและที่พัก นอกจากนี้จาก การศึกษายังพบหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การสร้างผู้นำการสร้างภาคีเครือข่าย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งทัย ขอผลกลาง, กันตภณ แก้วสง่า (2564) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาท่องเที่ยวเชียงคานเพื่อรับประทานอาหารท้องถิ่น และไปแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม เช่น ถนนคนเดินและแก่งคุดคู้ 2) ความพึงพอใจและความต้องการ ของนักท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ศักยภาพของท้องถิ่นมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากร สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 4) ที่ว่าการอำเภอเชียงคานมีบทบาทหน้าที่ในฐานะ เป็นหัวหน้าส่วนราชการและร่วมวางแผนกับอปท. เป็นระยะเวลา 3 ปี 5) ปัญหาและอุปสรรคในท้องถิ่น คือ การขาดบุคลากรและงบประมาณ และ 6) การให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอำเภอเชียงคานสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สรุปผลการวิจัย

กลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คือ การสนับสนุนเทคโนโลยี การส่งเสริมและการบริหารจัดการ และด้านการประสานงานเครือข่ายความร่วมมือ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเลย ได้แก่ การประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน การนำไปปฏิบัติและการประเมินผล และภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม และ 1) มีการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมที่พัก 2) ส่งเสริมกิจกรรมที่สามารถดึงดูดด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม 3) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม 4) มีประชาสัมพันธ์ ทั้งมีแก้ไขปัญหโดยร่วมมือกับชุมชนและให้หน่วยงานรัฐ 5) หน่วยงานท้องถิ่นส่งเสริมประชาสัมพันธ์ผ่านภาคีเครือข่าย 6) มีเจ้าหน้าที่ให้บริการประสานงาน 7) มีความเอาใจใส่ในความต้องการของนักท่องเที่ยว 8) มีการบริการประสานงานด้านต่างๆ ให้คำแนะนำจากหน่วยภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานท้องถิ่นควรมีนโยบาย และการวางแผนในกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อย่างเป็รูปธรรมและมีประสิทธิภาพ
- 1.2 ภาคีเครือข่ายควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน โครงการที่เกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ของการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอย่างชัดเจน
- 1.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เช่น Facebook Line Internet และช่องทางต่างๆ ให้ครอบคลุมอย่างจริงจัง
- 1.4 ผู้นำชุมชนควรสร้างรูปแบบของการมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยให้คำปรึกษา แนะนำ การให้บริการในด้านต่างๆ และคอยส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

- 2.1 ควรมีการนระนโยบายและแผนงานไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการนำกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายตลอดถึงผู้มีส่วนร่วมในการนำกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

- 3.1. ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยการลงสัมภาษณ์ สันทนากลุ่ม ถึงกระบวนการ รูปแบบ วิธีการดำเนินงานในกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ไปปรับใช้อย่างเป็นรูปธรรม
- 3.2 ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่นอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

- กชมน วงศ์คำ ชาตรี, ไกรพิรพรรณ และเวกกา มณีเนตร. (2561). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนบ้านดอนบม ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (รายงานวิจัย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรมการท่องเที่ยว. (2560). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: พีดับ บลิว ปริ้นติ้ง.
- กัลยา วาณิชบัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2559). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2562). คำอธิบายกฎหมายปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 28). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ชาติชาย อ้วนเสมอ และธวัชชาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2566). การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดนครพนมและมุกดาหาร. วารสาร มจร กาญจนาปริทรรศน์, 3(2), 110–120.
- ณัฐพัชร มณีโรจน์. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย, 13(2), 25–46.
- บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2566). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับการพัฒนาประเทศ. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาศังคม, 1(5), 29–38.
- บุญเพ็ญ สิทธิวงษา, อาทิตย์ แสงฉวก และกนกอร บุญมี. (2565). การบริหารจัดการท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามแนวชายแดนจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชมหาวิทยาลัย, 5(2), 49–66.
- ปิยะณัฐ คล้ายเดือน. (2559). แนวทางการใช้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน ตำบลบ่อสวก อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- ศรัณยู จันทรวงศ์ และศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์. (2564). ปัจจัยการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเส้นทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเมืองเก่าริมแม่น้ำเพชรบุรี. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการวิจัย และงานสร้างสรรค์, 9(2), 94–110.
- หนึ่งหทัย ขอผลกลาง และกันตภณ แก้วสง่า. (2558). แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย (รายงานการวิจัย). นครราชสีมา: สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- Richards, G. (2010a). Creative Tourism and Local Development. In Wurzburger, R. (Ed.). Creative Tourism a Global Conversation how to provide unique creative experiences for travelers worldwide: at present at the 2008 Santa Fe & UNESCO International Conference on Creative Tourism in Santa Fe (pp. 78–90). New Mexico, USA: Santa Fe & UNESCO.
- Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. (3rd Ed.). New York: Harper & Row.